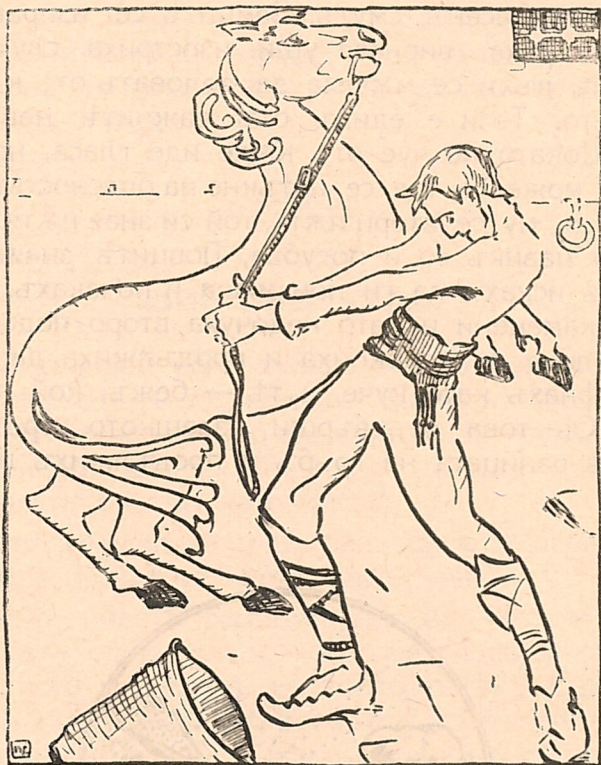

Ураганъ си отмъщава

Другата сутринъ, както всѣкога, Каменъ отиде въ обора; Той хвана коня за гривата и го поведе Ураганъ го следваше покорно. Но когато почна да му туря юздата въ устата, той се изправи на заднитѣ си крака, а съ преднитѣ удари слугата така силно, че го повали на земята.

Дигна се голѣмъ шумъ и олелия. Съседитѣ се натрупаха изплашени, а после, когато Каменъ се изправи на краката си и почна да псува, взеха да му се смѣятъ съ гласъ. Нѣкои нарочно го ядосваха. А Ураганъ съ високо дигната глава и скършена опашка бѣ се изкачилъ на хълма край селото и отъ тамъ като че се надсмиваше надъ своя мжчителъ. Слугата стискаше юмруци заканително и викаше гневно: